

атонална полифония. Композиции: седемъ сюити за оркестъръ, единъ квинтетъ за кларинетъ, цигулка, виола, виолончелъ и пиано; пиеси за струненъ квинтетъ; пиеси за пиано и за цигулка и пиано; пиеси за пиано съ написани подъ тѣхъ думи отъ Хьолдерлинъ; ораторията „Промѣни“, концертъ за цигулка и пиано съ оркестъръ (1931); музикалната драма „Саламбо“ (1930); пѣсни на текстъ отъ Хьолдерлинъ. Писаль: „За сжщността на музикалното“ (1920), „Отъ мелоса къмъ тимпанитъ“, „Обяснение на мелоса“, „Дванадесеттонната техника“.

Хаузегеръ, Зигмундъ фонъ — Haussager, Siegmund von — синъ на Фридрихъ Х. — значителенъ диригентъ и даровитъ компонистъ, род. 16 авг. 1872 въ Грацъ, училъ тамъ при баща си, Дегнеръ и Полигъ, и въ университета, — следъ едногодишно служене като капелмайсторъ въ Грацката опера, 1899—903 е дири-

Зигмундъ фонъ Хаузегеръ

гентъ на Каимъ-оркестъръ въ Мюнхенъ (народнитѣ концерти), 1903—06 на „Музеумъ-концерти“ въ Франкфуртъ а/М., 1910—20 — на Хамбургската филхармония и, сжщевременно — на „Блютнеръ-оркестъръ“ въ Бер-

линъ; 1920 бива назначенъ директоръ на Мюнхенската академия и, сжщевременно, диригентъ на Концерт-фериайнъ. И като компонистъ, и като диригентъ, Х. изявява една наложителност на дарбата, една напредничавостъ на духа и техническото умѣние, които го поставятъ, и въ дветѣ области, въ реда на първитѣ сили на Австрия. Творби: „Симфонически вариации“, „Дионисиева фантазия“, „Природна симфония“ и симфоничнитѣ поеми: „Барбароса“ „Виландъ-ковачтъ“ — за голѣмъ оркестъръ, опери „Хелфридъ“ и „Циноберъ“, мъжки хорове съ оркестъръ. Х. е познатъ и като музикаленъ писателъ. („Разсждения за изкуството“ 1920 г.).

Хаузегеръ, Фридрихъ фонъ — Haussager, Friedrich von — музикаленъ естетъ, род. 26 апр. 1837 въ Сентъ-Андре (Каринтия), умр. 23 февр. 1899 въ Грацъ, ученикъ на Ото Десофъ, училъ и правни науки (адвокатъ), отъ 1872 доцентъ по история на музиката въ университета на Грацъ, писалъ: „Музиката като изразъ“ (1885) — едно много ценно дѣло, „Художествената личностъ“ (1897), „Нашитѣ нѣмски майстори — Бахъ, Моцартъ, Бетховенъ и Вагнеръ“ (1901) и др.

Хаузеръ, Максъ — Hauser, Max — цигулковъ виртуозъ и компонистъ, род. 1822 въ Пресбургъ, умр. 8 дек. 1887 въ Виена, ученикъ на Кройцеръ, Зехтеръ и Майзедеръ въ Виена, концертиралъ съ голѣмъ успѣхъ въ Европа и Америка, компониралъ, главно, за своя инструментъ. и писалъ: „Изъ книгата на странствуванята на единъ австрийски виртуозъ“ — 2 тома (1858—59).

Хаукинсъ, съръ Джонъ — Hawkins, sir John — английски музикаленъ историкъ, род. 30 мартъ 1719 въ Лондонъ, умр. 21 май 1789, писалъ „Обща история на теорията и на практиката на музиката“ (1776) — една отъ първитѣ истории на музиката, и една монография за Корели. Х. е единъ отъ основателитѣ на „Мадригалното общество“ (1741) въ Лондонъ.

Хауптманъ, Морицъ — Hauptmann, Moritz — виденъ теоретикъ, компонистъ и учителъ, род. 13 окт. 1792 въ Дрезденъ, умр. 3 ян. 1868 въ Лайпцигъ, отначало е трѣбвало да